

Skatteministeriet

Notat

4. juni 2020
J.nr. 2020 - 4668

Kontor:
Moms, afgifter og told [MAT]

Initialer:
MLJ

Notat til Folketingets Europaudvalg og Skatteudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-90/20, Apcoa Parking Danmark

1. Indledning

Højesteret har ved kendelse af 7. februar 2020 i en sag mellem Apcoa Parking Danmark ApS (Apcoa) og Skatteministeriet forelagt EU-Domstolen et præjudicielt spørgsmål om fortolkningen af artikel 2, stk. 1, litra c, i momssystemdirektivet.¹

2. Sagens faktiske omstændigheder og juridiske problemstilling

Apcoa driver mere end 1.500 privatejede parkeringsanlæg i Danmark. Apcoa opkræver en forhøjet parkeringsafgift (kontrolafgift), når en bilist har foretaget en parkering i strid med de for parkeringsanlægget gældende forskrifter. Sagen angår, om Apcoa i medfør af momslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., jf. § 13, stk. 1, nr. 8, 2. pkt., skal beregne moms af de forhøjede parkeringsafgifter. Momslovens bestemmelser gennemfører momssystemdirektivets artikel 2, stk. 1, litra a og c, henholdsvis artikel 135, stk. 2, litra b.

Apcoas hovedsynspunkt er, at den forhøjede parkeringsafgift ikke er vederlag for en momspligtig udlejning af parkeringsplads, men en ikke-momspligtig bod for overtrædelse af parkeringsaftalen mellem Apcoa og bilisten. Apcoa har rejst et tilbagebetalingskrav mod skattemyndighederne på 25.089.292 kr. for perioden 1. september 2008 – 31. december 2009.

Landsskatteretten traf den 23. december 2014 afgørelse om, at der skal betales moms af de forhøjede parkeringsafgifter, da de er vederlag for momspligtig udlejning af parkeringsplads. Afgørelsen blev efterfølgende opretholdt ved Retten i Koldings dom af 23. januar 2017 og Vestre Landsrets dom af 10. september 2018.

Med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbragte Apcoa herefter sagen for Højesteret, som ved kendelse af 7. februar 2020 valgte at forelægge EU-Domstolen et præjudicielt spørgsmål. Spørgsmålet vedrører, hvorvidt artikel 2, stk. 1, litra c, i momssystemdirektivet fortolkes således, at kontrolgebyrer for overtrædelse af forskrifter for parkering på privat grund udgør et vederlag for en leveret ydelse, således at der foreligger en momspligtig transaktion.

---

¹ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem.

3. Regeringens retlige stillingtagen

Regeringen afgiver indlæg i sagen, idet EU-Domstolens besvarelse af det forelagte spørgsmål har betydning for, om Apcoa skal have medhold i sin påstand i den verserende retssag. En dom i Apcoas favør vil føre til, at Apcoa ud over det rejste krav på ca. 25 mio. kr. for årene 2008 og 2009 vil kunne rejse tilbagebetalingskrav mod skattemyndighederne for årene 2010 og frem.

Endvidere har sagen vidererækkende betydning for skattemyndighedernes praksis. En dom fra EU-Domstolen og senere Højesteret, der giver Apcoa medhold, vil betyde, at der ikke kan opkræves moms af parkeringsselskabernes forhøjede parkeringsafgifter. Sagen vil dermed få genoptagelseskonsekvenser i forhold til andre berørte parkeringsselskaber i Danmark. Disse vil kunne rejse tilbagebetalingskrav mod skattemyndighederne op til 10 år tilbage i tid efter skatteforvaltningslovens regler om ekstraordinær genoptagelse af afgiftstilsvær, da en dom, der giver Apcoa medhold, vil indebære en underkendelse af skattemyndighedernes hidtidige praksis.

I overensstemmelse med det, Skatteministeriet har gjort gældende under sagen, bør der argumenteres for, at de forhøjede parkeringsafgifter er vederlag for udlejning af parkeringsplads, og at der således foreligger en momsplichtig transaktion. For så vidt angår spørgsmålet, der er forelagt for EU-Domstolen, gøres det således overordnet gældende:

- at der i de parkeringstilfælde, hvor Apcoa opkræver forhøjet parkeringsafgift, er tale om levering af en tjenesteydelse ”mod vederlag” efter momssystemdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c, som defineret i EU-Domstolens faste praksis, da der mellem Apcoa og bilisten foreligger et aftalelignende retsforhold, der vedrører en gensidig udveksling af ydelser, idet vederlaget til Apcoa udgør den faktiske modværdi af den ydelse, som leveres til bilisten.
- at det ikke er afgørende, at afgiften væsentligt overstiger timetaksten for tilladt tidsbegrænset parkering i et betalingsanlæg, eller om afgiften opkræves i et anlæg med gratis-parkering, da det følger af EU-Domstolens faste praksis, at beskatningsgrundlaget ved levering af goder eller tjenesteydelser efter momssystemdirektivets artikel 73 er den faktisk modtagne modydelse.
- at i overensstemmelse med EU-Domstolens faste praksis er den økonomiske og forretningsmæssige realitet i retsforholdet mellem Apcoa og bilisten, at Apcoa opkræver et på forhånd fastlagt (forhøjet) beløb, når bilisten foretager en parkering i strid med de for anlægget gældende parkeringsforskrifter, hvilket indbringer Apcoa en væsentlig fast omsætning fra de forhøjede parkeringsafgifter, der oppebæres som led i Apcoas samlede økonomiske virksomhed.

Regeringen afgiver på den baggrund indlæg i sagen i overensstemmelse med de her beskrevne synspunkter.